

ಎಳೆನೆಯ ಸಂದಿ

ಶ್ರೀಸುಲಭಸುಜ್ಞನವರ್ಣನ

ಮಾಸುತಾಹಂಕಾರಮದ್ವಾನ

ಭಾಸುರಾ “ಷ್ಟೋ ಪ್ರಾತಿಹಾ ಯಾವಿ ಭೂಷ ಜಿತದೋಷ

ವಾಸವಾದ್ಯಮರಾಳಿ ನಮ್ಮುವಿ

ಲಾಸ ಮುಕ್ತಿನಿವಾಸ ಶೈಲೋ

ಕೇಶ ಪಾಲಿಸು ಭವ್ಯತೆಯನು ವಿಜಯಪಾಶೀಎಶ

ಸೂಚನೆ || ಅರಸ ಕಂಡ ಸುನಂದೆಯನು ಸಂ
 ಗರದಿ ಹೊಂದನು ವಜ್ರವೇಗನೆ
 ವರಿಸಿದನು ಸಂಧ್ಯಾವಳಿಯ ಗಾಂಧವ್ಯಾಪರಿಣಾಯಿದ
 ಕೇಳು ಸಾಮಂತಾತ್ಮಕವ ಭೂ
 ಪಾಲುಸುತ್ತ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಣಾನದಿ ಸ
 ಲ್ಲೀಲಿವೆರ ಸಿದ್ದಿ ತಳ್ಳುದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು ಭೂತಳದ
 ಮೇಲೆ ಕವಿಸಿದ ಕತ್ತಲೆಯ ಬಲು
 ಪಾಳಿಯವ ತೆಗೆದೋಡಿಸುವೆನೆಂ
 ಬೇಳಿಗೆಯೊಳಾದಿತ್ಯ ಮೋಗದೋಽಿದನು ಪ್ರಾಚಿಯಲಿ

೮

ಕಮಲಪಂಡೋಧಾರ ಮುಸುಕದ
 ಶಿಮಿರಕುಲಸಂಹಾರ ವಿಕಸಿತ
 ಕುಮುದವಿಭ್ರಮಚೋರ ಸುರಪ ಧಕೆಸೆವ ಶೃಂಗಾರ
 ವಿಮಲ ತೇಜೋಧಾರ ಖಿಗ ಸಂ
 ಭೂಮ ರವಾಲಂಕಾರ ಪ್ರಾ ಗ್ರೀಜ
 ಗ್ರಮೇಯ ಮುಕುರವತಾರನದಿತಿಕುಮಾರನುದಿಸಿದನು

೯

ತೊಲಗೆ ಭುವನದ ತೊಡದ್ವಾ ಕತ್ತಲೆ
ನಲಗೆ ನೆಯ್ದಲ ಬಳಗ ಕಮಲಗ
ಳಲರೆ ತಣ್ಣನೆ ತೀಡೆ ಮಾರುತ್ತನೊಯ್ದನೆಣ್ಣಸೇಗೆ

ಪ್ರಾ(ಅ ಕ ಖ ಫ) ಅ ಯಾಂದಿ(ಅ ಕ ಖ) ಇ ಸಿ(ಅ ಖ ಫ) ಇ ದ ಕೆಸೆವ(ಕ) ಥ ಸುಲಭ(ಖ) ಇ ದ
(ಅ ಕ ಕ ಫ)

ಬೆಳಗೆ ರವಿಕಿರಣಗಳು ಖಿಗ ಸಂ
ಕುಳಗಳೊಲವಿಂ ಕೂಗೆ ನಿದ್ರೆಯು
ತಿಳಿಯೆ ಕೆಣ್ಣೆಉಂದರ ಸೀ ನಾತ್ಕಜ ಕಂಡನಾವನವ

ಇ

ಇರುಳು ಖೇಚರ ಕನ್ನೆಯರನೆ
ಇಂರನು ಪರಿಣಯವಾಗಿ ರತ್ನೇಶ್ವರ
ತ್ವರ ವಿನಿಮಿತ ಹಮ್ಮಾದಗ್ರದೊಳೊಱಗಿದನನೀಗ
ತರುಲತಾಗುಲ್ಲಗಳ ಮೃಗಗಣ
ದಿರವೆಸಿಸಿದೀ ವನದೊಳಾಂ ಮುಲ
ಗಿರುವುದೇನಾಶ್ಚಯಾವೆಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಚಂತಿಸಿದ

ಇ

ಇರುಳು ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರೆಣ್ಣರ
ಪರಿಣಯನ ಶಾಂತಿದ್ವಾರು ನಿ
ಧರವ್ರೋ ಪುಸಿಯೋ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಣ ನೆನಹೊಯೆನುತವನು^೨

ಕರದ ಕಂಕಣ ಸೂತ್ರವನು ಕಂ
ಡರಸ ತನಗೆ ವಿವಾಹವಾಯ್ದು
ದರಸ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ಧೈಯಾದಿ ನಲಿದು ಹೃದಯದಲಿ

ಇ

ಕ್ಷಣಕೆ ಸುಶಿಯಾಗುವನು ಮತ್ತು
ಕ್ಷಣಕೆ ದುಃಖಿತನಾಗುವನು ತ
ಕ್ಷಣಕೆ ಸೌಭಾಗ್ಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿ ಬಹುದರಿದ್ದುದಲಿ
ಕ್ಷಣಕೆ ತೋಜುವನುಭಯಕಮ್ಮಾದ
ಕುಣಿಕೆಯೊಳು ಬಂಧಿಸಿದ ಚಿಂದನು
ಕ್ಷಣಕೆ ಒಗೆ ಒಗೆಯಹನದೇನಾಶ್ಯಯಾವೆಂದನವ

೬

ತಿಳಿದ ಸೂತ್ರಕನಿಚ್ಛಿಯಲಿ ಮಿಗೆ
ಫಾಳಿಗೆಂಂ ದಿರ್ ವಿನಿಂ ಪ್ರ
ತಿಳಿಯು ಪಲವಂಗದಲಿ ರಿಂಗಣ ಮೂ ಶ್ವೇತಾಲ್ಯಾಂ
ಬಲು ನೆರೆಪಿದಫಾದೈತ್ಯಾಜ್ಞಿಗೆ
ಸಿಲುಕಿದಾತ್ಯಾಸುಶಿಂಗಿಂಗಿ
ಗೊಲಿದಲಸಿ ತೊಲಗುವುದೆಯೆನುತವ ಧೈಯಾಪರನಾದ

೭

೧ ಸನ (ಗ) ೨ ನೇಹ ತಾನೇನೋ(ಗ) ೩ ತನ್ನ(ಗ) ೪ ಮನುಜನು(ಗ) ೫ ದೀ(ಅ ಕ ಫ) ೬
ಭ್ರಾದೋಭ್ರಾಂದ(ಖ)

ನೆಲನ ಬಿಟ್ಟೆಡೆಯೆಲ್ಲಿ ಭೂಪರು

ಬಲು ಕುಪಿತರಾದಂದು ಸತಿಸುತ್ತ
 ರಳಿದ ಕಾಲದಿ ರುಚಿಗಳಡಸಿದ ಹೈತ್ಯು ಮೃಗತತಿಗೆ
 ಸಿಲುಕೆದಾಗ ದರಿದ್ರ ದುಃಖ
 ಕುಲಗಳಡಸಿದ ದಿನದಿ ಜನ ಸಂ
 ಕುಲಕೆ ಭೂಷಣವಹುದಲ್ಲಿ ನಿಜಧ್ವನಿಯಣಿಗುಣವಿಳಿಗೆ ೫

ಕನಕ ನಿಮಿಷತ ಹಮ್ಮಣದಿಂದಿ
 ವನಕೆ ತಾಂ ಬಂದಿದೇ ಹದನೇ
 ನೆನುತ ಮನದೊಳು ನಿಶ್ಚಯಂಬಡುತವ ಲತಾಗೃಹದ
 ಅನುಪಮದ ಮೃದುವಾಸಿನೊಳಗಿರ
 ಲನಿತಕಂಗನೆಯೋವಣಳು ಹಿಣ್ಣಿ [ಹಾ]
 ಯೆನುತ ಮೊಜೀಯಿಡುತಿದೇಳಾವನದೊಂದುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ೬

ಎಲೆಲೆ ಸೂರ್ಯನೆ ಚೈತ್ಯನೇ ಮಿಗೆ
 ಪೂಳಿವಚಂದ್ರನೆ ತಾರಕಾ ಸಂ
 ಕುಳಮೆ ವಿದ್ಯಾಧರ ನಿಕಾಯಮೆ ತರಳಿಯೋವಣಳನು
 ಸಲಹಿ ಹೈ ಶಿಳ ವಜ್ರವೇಗನು
 ಬಲುಮೆಯಿಂ ತರಲವನ ಸೆರೆಗಾಂ
 ಸಿಲುಕಿದನು ನೀವೌಕಾಯಿರ್ಯೋಂದೊಱ ಲ್ಲಿ ಇಂ ಕಾಂತೆ ೧೦

ತರುಣಿಗಾದ ವಿಪತ್ತು ನಿಮ್ಮದು
 ಸೆರೆಯು ದಿಕ್ಕು ನ್ನೆಯರು ನೀವೌಪರಿ

ಹರಿಸಲಾಗದೆ ಕಾವವರ ನಾಂ ಕಾಣೇನಿಳೆಯೋಳಗೆ
ತರು ಲತಾವಳಿಗಳಿರ ತರಳೆಯ
ಪರಿಭವವ ನೀವ್ಯಾ ಬಿಡಿಸಿರೇಯೆಂ
“ದೊರಲುತ್ತಿದ್ದು ತದ್ದನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕೆಮಲಾಷ್ಟ್”

೧೧

ಕರುಣಾದಿಂದನ್ನಾಳಲ ತೊಲಗಿಪ
ಸುರ ನರರ ನಾಂ ಕಾಣ್ಣಿನಕಟ್ಟಾ೦
ಸೆರೆಯ ನೀವಾ೦ದರ್ಬಾ೦ ವಿಚಾರಿಸಿರ್ಪನದೊಳೀಗ

ಗ ಯೆ (ಅ ಗ ಘ) ಏ ಪೂತ್ತು(ಗ) ಇ ರೇಣಿ(ಖ) ಒ ರೇ(ಗ) ಇ ಸೇವೆಗಾ(ಗ) ಉ ಜ್ಞಾ(ಗ) ಉ
ಭರದಿ(ಖ) ಉ ನ್ನಿಕೆ (ಅ ಖಿ ಗ ಘ) ಇ ದುರುತ್ತರ ಧ್ವನಿಯುಣೈಪೋರೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದಳಂಬುಜಾಷ್ಟ್ (ಖ)
ಗಂ ಹಿಂಧನ(ಖ) ಗಂ ದಂದು(ಕ)

ಚರಿಸುವೆಳಿ ಗಳಿ ಕೊಗಿಲೆಗಳಿರ
ಕರಮೆಸೆವ “ಕಳಹಂ” ಸೆಗಳಿರಾ
ತರಳೆಯನು ಕೈಗಾವುದೆಂದೊಱಲಿದ್ದು “ನಳಿನಾಷ್ಟ್”

೧೨

ಕರಮೆಸೆವ ಸಾಕೇತನಗರದ
“ದೊರೆಸುರಧನಿಗೆ ವಜ್ರಲೇಖಿಗೆ
ನೆರೆ ಜನಿಸಿಯೆ ಸನತ್ತುಮಾರಗೆ ಬಂದಿಗಟ್ಟಿದ್ದ
ತರುಣಿ ತಾನು ಸುನಂದೆ ತ “ನ್ನನು”
ಸೆರೆಯ ತಂದನು ವಜ್ರವೇಗನು

ಕರುಣೆಸುವರಂ ಕಾಣೆನೆಂದ ಇಂ “ಶಿದ್ಬಂಪವನದಿ”

೧೩

ಮೊಜೆಯ ಕೇಳ್ಣ ವಿಶ್ವಸೇನಜ
ಭರದೋಳಿದ್ದು ದೆಸೆಗೆ ನೆಱೆ ಬಂ
ರಣಿ ದಿವ್ಯ “ಶಿಲಾತಲ್” ದಿ ರೋದಿಸುವಳಂ ಕಂಡು
ಅಣಿಪು ನೀನಾವರಸಿನಾತ್ಮಜೆ
ಸೆರೆಯ ತಂದನದಾರು ಹೇಳ್ಣಿ
ನ್ನೆಱೆಯನಾವ ಸನತ್ತುಮಾರಕನೆಂದು ಕೇಳ್ಣವ
೧೪

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣಕೇತನಗರದ
ಸುರಥಭೂಪನ ಸುತೆ ಸುನಂದೆಯು
ಪರಿಭವಕೆ ನಾ ಸಿಕ್ಕೆ ದುದನೇವೇಳ್ಣಿ ಮುನ್ನಿರಲಿ
ನೆಱಪಿದೆನೂ ನಾನಾವ ಕಮ್ಮಾವ
೧೦ ಸೆರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆನೆಂದು ೧೦ ಕೆಂಬನಿ
ವಣಿದು ಶೋಕಿಸು ೧೦ತೊಱೆದಳಿಂತಾ೧೦ ನವ ವರುಷದಬಲೆ

೧೫

ಸೆಲೆ ಜನಿಸಿ ತಾಯುದರದಿಂ ನಾಂ
ನೆಲಕಳಿದ ದಿನಮೊದಲು ವಿಭವದ
ನೆಲೆಯು ಹಸ್ತಿನಪುರವನಾಳುವ ವಿಶ್ವಸೇನನಿಗೆ
ಲಲನೆ ಸಹದೇವಿಯರೊಳುದಿಸಿದ
ಸುಲಭ ಸುಗುಣ ಸನತ್ತುಮಾರಕ
ನೊಲವಿನಂಗನೆಯೆನಿಸಿ ಬೆಳೆದೆನು ಮಾತೃಪಿತರಿಂದ
೧೬

ಒ ಹಂ (ಅ ಖ ಗ ಘ) ಏ ಬಾಲಕಿಯೂ(ಖ) ಇ ದೊಳಿರೆ(ಗ) ಓ ನ್ನಂ(ಖ) ಇ ಭವಳಿದು
ಶೋಕಿಸಿದಾ(ಖ) ಇ ಮರುಗುತ್ತದ್ದಾದೆಸೆಗೆ ನಡೆತಂ(ಖ) ಉ ಜೀಜ್ಞಾ(ಅ) ಅ ಸಿಳಾತಳ(ಗ) ಇ ನಾಂ
ಸಿಲ್ಮಿ(ಗ) ಇಂ ದೊರೆದೆನಾಂ ಸೆರೆಗೆಂದು(ಖ) ಇಗ ತೊಱಳಿದಂತಾ(ಗ)

ನೆಲದೊಳಡಗಿದರಚಲಕುಹರದಿ

ನೆಲಸಿದರೆ ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಿ

ಸಲೆ ನಿವಾಸದ ಮಾಡಿದ ರೋ ಫಳೆಲೋಕವನು ಪೊಗಲು

ಫಲವು ತಪ್ಪದು ಮುನ್ನ ನೆಚುಪಿದ

ಹಲವು ಕರ್ಮಾಧೀನದಿಂ ಪಣೆ

ಯಲಿ ಬರೆದ ಬರಹವನು ಮಿಯಿವರಾರು ಭುವನದಲ್ಲಿ

೧೯

ಪೇಳಲಿನ್ನೇನರಸಯಿಂದಿಂ

ಗೇಳುದಿನದುದಯದಲ್ಲಿ ಸಮಿಯರ

ಮೇಳದಿಂ ಮತ್ತುರದ ಮದನೋದ್ಯಾನದೊಳಗೆಸೆವ

ಆ ಲತಾಮಂಟಪದೊಳೊಲಿದು

ಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುತ್ತಿರಲು ಗಗನದ

ಮೇಲೆ ಗಮಿಸುವ ವಜ್ರವೇಗನು ಕಂಡನೆನ್ನವನು

೨೮

ವಿಷಮ ರಾಹು ತಗುಳ್ಳ ಬಂದಾ*

ಶಶಿಕಳೆಯನೋಯ್ಯಂತೆ ಸಮಿಯರ

ವಿಸರ ಭೋಯೆನಲೆನ್ನ ಪಿಡಿದೆಳಿದನು ವಿಯತ್ತಳಕೆ

ಎಸ್ಗಿದೆನು ಪ್ರಯ್ಯಲನು ಮಧ್ಯಲ
ಮುಸ್ತಿಕದಂತತೀ ಭರದಿ ಮಿಗೆ ರಂ
ಜಿಸುವ ಬನವಿದಕೆತ್ತಿ ತಂದನು ದುಷ್ಪಶೇಚರನು

೧೯

ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಸೆಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ದಣಂದವನು ಸಲೆ ಶಿಳುಹಿ ತನ್ನಯ
ತಂದೆಯನು ತಾಯ್ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯನಾವದಿನ್ಕಾನು
ಸಂದರುಶನವ ಮಾಡುವೆನೋ “ತಾ”
ನೆಂದವನ ಸರಿಸದಲಿ ಬಿದ್ದರ
ವಿಂದಮುಖಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದ

೨೦

ವರನೆನಿಸುವ ಸನತ್ತುಮಾರ್ನ್ ನ್
ತರುಣೆ ನೀ ಕಂಡಿಪ್ಪೆಯಾ ಯೆನ
ಲೊಱೆದಳಾ ಸತಿ ವಿಶ್ವಸೇನಗೆ ಮತ್ತಿತನು ಸುರಥ

೧ ರೆಂ (ಖ) ಏ ಘಲಿತ(ಖ) ಇ ಸುಖಿ ಸುಕೃತಂ ದು:ಕೃತಗಳಾ ಲಲನೆಯತ್ ಸನತ್ತುಮಾರನೋಡನೆ
ಪಲುಬಿದಳು(ಖ) ಇ ಬಲದಾ(ಅ ಕ) ಇ ಶದಂದದಿ(ಗ) ಇ ಬಿಡಿಸಿ(ಅ) ಪೇಳೆ(ಖ) X X(ಗ) ೨
ತಾ(ಕ) ಉ ನಾ(ಗ) ಇ ಕನ(ಖ)

ಪರಮ ಸಖಿನದಜೀಂದ ಹಸ್ತಿನ
ಪುರಕೆ ಪೋಗಿದೊಂಟಿಷ್ಟು ತತ್ತುತ
ನಿರವ ಪಟದಲಿ ಬರೆದು ತಂದನು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕೆ

೨೧

“ಹುಂ” ರುಷದಿಂ ನೋಡುವೆನು ಪಟವನು
 ಬರೆವೆ ನಾನದಱಂತೆ ಸಂತಸ್ಯ
 ವೇರಸಿ ತೆದ್ದೂಪಾತಿಶಯವದು ಯೆನ್ನೊ ಹೃದಯದಲಿ
 ಇರುತಲಿದೆ ಯೋ ದು ತಿಳಿಯೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ಪರಿಯಲೇ ರಾಜಿಸುವುದೆನಲಾ
 ದರೆಯು ನಾ ನೇ ಸನತ್ತುಮಾರಕನೆಂದು ಹೇಳಿದನು ೨೭

ಬಡವನಿಗೆ ನಿಕ್ಕೇಪ ತುಂಬಿಯ
 ಪಡೆಗೆ ತಾವರೆಗೊಳನು ಬಂಧನ
 ವಿಡಿದ ಹಸಿಗೆ ವಿಪಿನ ಬಲು ಪಸಿ ದವಗೆ ಅ ಮದುಣಿಸು
 ಕಡು ಬಳಿಲಿ ನೀರಾಟ ಚೂತಕಿ
 ಗೊಡನೆ ಮುಂಬನಿದೊರೆದೊಲಾ ಸತಿ
 ಗಡಗಡಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪೆಚಿಕೆ ಕೆಂಡು ಭೂಪತಿಯ ೨೮

ಕೇಳಿದಳು ವರನೆಂಬ ವಚನವ
 ನಾಳಿದಳು ಸಂತೋಷ ರಾಜ್ಯವ
 ತಾಳಿದಳು ಮನಸಿನಲಿ ಗೆಲವನು ಶೋಕವಿಪಿನವನು
 ಬೇಳೆದಳು ಧೈಯಾಗ್ನಿಯಿಂದುಷ್ಯಾ ಶಾಂತಿ
 ಹೂಳಿದಳು ಬಲುದುಃಖ ಕೂಪವ
 ಹೇಳಿದಳು ಮತ್ತವಗೆ ಮೃದು ಮಧುರೋಕ್ತಿಲೇಲೆಯಲಿ ೨೯

ಓನೆಂಟಿದ್ವಯ ಸುಕೃತಫಲದಿಂ
 ಬರವದಾಯಿತು ನಿಮಗೆ ಖಿಳ ಖೇ
 ಚರನು ತನ್ನನುಚೆಯನು ಕಾಪಿಟ್ಟೆಯ್ದಿದನು ತನ್ನ
 ಓಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಜ ಓಲಕೇಳೀ ನಿಮಿತ್ತದಿ
 ಸರಸಿಗೆಯ್ದಿದಳಾಕೆಯವರೀ
 ವರ್ಣರು ಶಿರುಗದ್ಭಣವೆ ಗಮಿಸ್ತೋಪದೆಂಂಂ ದಳಬುಜಾಷ್ಟಿ

೨೫

ಗ ವ (ಬಿ) ಏ ಸಂತತ(ಗ) ಕೌಶಲ(ಬಿ) ಇ ತನ್ನ(ಅ ಕ ಗ) ಇ ಯಿ(ಅ ಕ ಖ) ಇ ದೊರೆಯ
 ತಾ(ಗ) ಇ ದವಗೆಗ(ಬಿ) ದಿದ್ವಾವಗೆ ಅ(ಗ) ಇ ನಾ(ಗ) ಉ ಬೆಳಗ(ಗ) ಇ ಗಿಯಂದವೆ(ಗ) ಇಂ
 ಹೇ(ಬಿ) ಇಂ ಹಾ(ಗ) ಇಂ ನೆರವಿ(ಗ) ಇಂ ಸುರಕೆ ಜಾ(ಕ) ಇಂ ವವೆಂ(ಗ)

ಕೆಳವಿನಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದನೇ ನಿ
 ನ್ನೆಳೆದು ತಂದನ ಯಮನ ನಗರಿಗೆ
 ಕೆಳುಹಿ ಬಳಿಕಾನೊಯ್ದನೇಲವ ಗಗನಗಾಮಿನಿಯು
 ಕೊಲುಪ್ಪದಸದಳ ನಿಮಗೆನಲು ಸತಿ
 ಲಲನೆಗೆಂದನು ಭೂಪನಂಬರ
 ತಳ ಪೊತ್ತಿಲ್ಲಿ ಯ ಕೊಲ್ಲುದೇನರಿದೆಂದು ನಗುತ್ತಿದ್ವಾ

೨೬

ಇನಿತು ಮಾತಿನೊಳಿವರ್ಣರುತಿರ
 ಲನಿತಕಂಬರ ಮಾಗ್ವಾದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋ
 ಯೆನುತ ಗಜ್ವಾಸುತಾಲ್ಲು ಕೈಚೆಪ್ಪಳೆಯನವನಿಡುತ
 ಘನಭುಜಂಗಳ ಹೊಯ್ದುತ್ತಲ್ಲಿ ಗದೆ

ಯನು ಮನೋಭ್ರವದಿಂದ ತೊಗುತ
ದನುಜಕುಲಭವ ವಜ್ರವೇಗನು ಮೋಗವ ತೋಜೀದನು

೨೨

ಕಾರಮುಗಿಲಂದದಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಸು
ತಾರದಾರೈ ಬಾಲಕಿಯನುಷ್ಠಿ
ಸಾರಿ ನುಡಿಸುವದೇನೋ ಘಡ ನೀ ಕೆಟ್ಟೆ ಹೀಯೆ ನುತಾಗ
ಮಾರಿಯಂದದಿ ಹಲುದಿನುತಲತಿ
ಫೋರತರ ರೂಪಾಂತು ಮಾಯದಿ
ಕ್ಲೂರ ಬೇಚರ ಬರುತಲಿರೆ ನಲವೇಣುದನು ಭೂ ಹೀಪ್ತೆ

೨೩

ಶನೆಲಪೋ ಕೆನ್ನಿಕೆಯೋಳಗೆ ಸಂ
ಧಾನವೇ ನಿನಗಿಂದು ಯಿನ್ನನು
ಮಾನವಾವುದು ಕೇಡ ಬಯಸಿದೆ ಕೆಟ್ಟೆಯಕಟೆನುತ
ದಾನವನು ಬಲು ಗಂಟೆಸುತ ರೌ
ದ್ವಾನಲಂ ಮಲಗಲೈ ನೃಪತಿಯ
ಸೂನುವನು ಪ್ರೋಯ್ಯಲೈ ತಪ್ಪಿದನಾತ ಮೈಯೋಲೆದು

೨೪

ಮಿಗೆ ಪಸುಳಿಯನು ಕದ್ದು ತಂದರೆ
ಜಗಕೆ ನೀನಹೆಯಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಹೋಗುವಡಾವುದು ರಾವು ನಿನ ಹಿಂದನೊಳ್ಳುಳುರವಣಿಸಿ

ಒಜಗಳದೊಱ್ಳಾಸ್ ಲಾಪೆಯಾ ನಿ
ನ್ನಗಡುತನದುದ್ದೀಕಕಿದೆಯಂ
ದೊಗೆದು ಕೆಡಹಿದ ವಚ್ಚಮುಷ್ಟಿಯೋಳಸುರಸಂಭವನ

ಇ೦

ಸುರರಿಗಚ್ಚರಿಯಾಗಲಾತನ
ಶರಿರ ಗಗನಕೆ ನೆಗೆ ದು ಭೂತಳ
ಕುರುಳೆ ಮತ್ತಾ ನೃಪತುಮಾರ ನಿಶಾಂತದಲ್ಲಿ ಸತಿಯ
ಹೊರೆಯೋಳಹುದಲ್ಲೆಂದು ಮುನ್ನಿನ
ವರ ಲತಾಮಂಟಪವ ಸಲೆ ಸಾ
ದಿರುವ ಕಾಲದಿ ಬಂದಳಾತನ ತಂಗಿ ಗಮಕದಲಿ

ಇ೧

ಇ ಕೊಳದೊಳಗೆ ನೀರಾಡಿ ಸಂಧಾಗ್ರ
ವಳಿ ಬರುತ ತಮ್ಮಣ್ಣ ಸತ್ತಿಳೆ
ಯೋಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಕಂಡು ಹಮ್ಮನೆ ಹಾಸ್ಯ ಕಳವಳಿಸಿ
ತಳೆದು ಮೂಳೆಯ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ
ತಿಳಿದು ಬಿದ್ದು ಶಬದ ಮೇಲವ
ಳಳಲಿ ಬಳೆಲಿದು ಕನ್ನಕೆಯ ಕಂಡೆಯ್ದಿದಳು ಕನಲಿ

ಇ೨

ಉಸುರೆಲಗ್ಗೆ ಯಗ್ರಜನ ಕೊಂದವ
ನಸುರನೋ ನಿಜರನೋ ನರನೋ
ಪೃಸಿಯದೊರೆಯೆನೆ ಖಿಳರ ಚೋರ್ರರ ಜಾರರಂ ಕಂಂಡು

ವಸುಧೇಯಾಳ್ಳರು ಸೈರಿಪರೆಯೋ
ವಾಸಮಬಲನೈತಂದು ನಿನ್ನವ
ನಸುವನುಱ್ಱು ಮದಿಂಸಿದನೆಂದು ಸುನಂದೆ ಹೇಳಿದಳು

೩೩

ಆದರೆ ಮಾನಿನಿಯೆ ಮತ್ತುವ
ಪೋದನೆತ್ತಲು ಹೇಳಿನಲು ಸತಿ
ಯಾದರದಿ ವೋಹನ ಲತಾಮಂಟಪದಿ ನೆಲಸಿದಂ

ಒ ಜಗತ್ತದೋಷೀಸು (ಬಿ) ಜಗತ್ತದೊದಿರಿ(ಗ) ಎ ದು ಕೆಡಹಿದ(ಬಿ) ಇ ನೆಯ(ಅ ಕೆ ಬಿ ಫ್ರ) ಇ
ತಾಂ(ಕ ಗ) ಇ ಈ ಭಾಗ(ಬಿ) ಪ್ರಯಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಉ ಶಬ್ದ(ಕ) ಉ ಲೀ(ಗ) ಉ ಉಸುರೆಲಗಿ (ಬಿ)
ಉಸುರಲಗ(ಗ) ಇ ರ(ಅ ಕ ಗ ಫ್ರ) ಒಂ ಡು ಸೈರ್ಯಪರೇ(ಗ)

ಮೇದಿನೀಶನ ಸುತನ ತೋಣ
ಉತ್ಸುದಿದ್ದಿಳು ಮಾಯಾವಿ ರೌದ್ರುದಿ
ಶೇದ್ದಾಟೋ ಪದಲೀ ಬ್ರಂ ಲೋಷೀಯುತ್ತ ಗಮಿಸಿದಳು

೩೪

ಪೂರ್ವದೇವ ಸಿಡಿಲಂದದಲ್ಲಿ ಖಾಡುಖಾಡು
ಖುಡಿಸಿ ಗಚಿಂಸಿ ಖಿಡುಗ ಖೇಟ ಕೆ
ವಿಡಿದು ಕಡುಮುಳಿದವನ ಮುಂಗಡೆಗಾಗಿ ನಡೆತಂದು
ಮಡದಿ ನಿಂದವಯವದಿ ವಿಭ್ರಮ
ವಡೆದ ಪುರುಷನ ಕಂಡು ಕೋಪವ
ಕಡೆಗೆ ನೂಕಿ ಮನೋಜಶರಗಳಿಗಿತ್ತಳಂಗವನು

೩೫

ಸುರರು ವಿಧ್ಯಾಧರರು ಸಲೆ ಶಿಂ
 ಪುರುಷರನು ನಾಂ ಬಲ್ಲೇನೀತನ
 ಪರಿಯ ರೂಪಾಧಿಕರ ಕಂಡಾನಜೊಯೆ ಶ್ರಿಭುವನದಿ
 ಸರಿಯದಾವವನಿವೇವ್ ಗೆ ನಳಕೂ
 ಬರ ಜಯಂತ ವಸಂತ ಮನ್ಯಧ
 ರೋರೆಯೆ ತಿಳಿಯಲ್ಲೀತನಿಂಗೆನುತೋರೆದುಳವಯವವ
ಇ೯

ಎಳೆವರೆಯದಿತಿ ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಕೋ
 ಮಲದ ಕಾಯದ ಜಾಣಪುರುಷನ
 ಸುಲಭ ಸುರ “ತಾ” ಮೃತದೊಳೋಲಾಡುವದನೇ ಬಯಸಿ
 ಹಲುಬುಝುದು ರಮಣೆಯರ ಮೊತ್ತಕೆ
 ಸಲೆ ಸಹಜ ನವಮದನನಹ ಭೂ
 ತಳಪತಿಯನೇಕಾಂತದಲಿ ಕಂಡಾಕೆ ಸೈರಿಪಳೆ
ಇ೧೨

ಕೃತಕ ಚೋಹವನಾಕ್ಷಣಾದಿ ಬಿಸು
 ಉತ್ತಿ ವಿಲಾಸದೊಳೆಸೆವ ಸಹಚಾ
 ಯತದ ರೂಪಂ “ತಾಳ್ಳು” ನವಯೌವನದ ಸೋಗಸಿನಲಿ
 ರತಿಯ ರಂಭೆಯರನು ಹಳಿವ ವು
 ನ್ನತದ ಲಾವಣ್ಯದ ಸೊಗಾಢ್ಯಾದ
 ಸತಿ ಮೆಣದಳಾ ರಾಜತನುಸಂಭವನ ಸರಿಸದಲಿ
ಇ೧೩

ಒ ಲ್ಯಾಡರೊ (ಗ) ಏ ಯದಿರಲುವು(ಗ) ಇ ಹೋ(ಅಳಿಗಫ್) ಇ ಪ(ಆಕಗಫ್) ಇ ಫುಡು(ಅಕಫ್) ಇ
ನಕೆ(ಗ) ಇ ನ(ಅ ಗ ಫ್) ಅ ತಾಂಬ(ಗ) ಇ ಕಾಳು(ಗ) ಒಂ ಫಾಡ(ಕ) ಫಾಟ (ಗ)

ಸುಳಿಗುರುಳ ಹೆಚ್ಚಿನೊಸಲೆಸಳುಗಂ

ಗಳ ಪ್ರೋಳಿವ ಕನ್ನಡಿಗದಪಿನೆಳಿ

ದಳಿದುಣಿಟಿಯ ಕೆಂಬಲ್ಲ ಚಂಪಕನಾಸಿಕದ ಮೆಜೀವ

ಕೆಲಶಕುಚೆಗಳ ಬಳ್ಳಿದೊಳ್ಳಳ

ಸೆಳೆನಡುವಿನುತ್ತುಂಗ ಜಫನ

ಸ್ಥಳದ ನುಣ್ಣೊಡಿ ಪಲ್ಲವಾಂಭ್ರಿಗಳಿಸೆಯಲೊಪ್ಪಿದಳು

೧೯

ವರ ವಿಲಾಸದ ತೋಚ್ಯಾ ಭೂಪಗೆ

ವಿರಹತಾಪದೋಳಳಲುತಾ ಖೇ

ಚರಿ ಸುನಂದೆಯ ಪದಕಮಲದಲಿ ಪ್ರೋರಳಿ ತಾಂ ಬಿದ್ದು

ತರುಣ ನೀನೆನ್ನಯ ಸಹೋದರಿ

ಹರಣ ನಿಲ್ಲದು ಕಾವೆನಲೆಯಲಿ

ಪುರುಷನೀತಂಗನೆಗೆ ರಚಿಸೆಂದಳು ವಿವಾಹವನು

೪೦

ವಾರಣಾವತಿಯರಸ ಪಡೆದ ಕು

ಮಾನನೆತ್ತೆಲು ಖೇಚರೋದ್ಭವ

ನಾರಿ ನೀನೆತ್ತೆಂತು ಸಂಘಟಿಸುವುದು ಪರಿಣಾಹ

ಕಾರಣವ ಹೇಳೆನಲು ತನ್ನ ವಿ

ಕಾರವೆಲ್ಲವ ತೀಳಪಿಮತ್ತಾ

ವಾರಿಚಾಕ್ಷಿಗೆ ದೈನ್ಯದಿಂದಾಡಿದಳು ಕೈಮುಗಿದು

ಇಗ

ಮಾಡಿದವರಧಕ್ಕಸುವ ನೀ

ಗಾಡಿದೊನ್ನು ತಮ್ಮಣಿ ಹೋಗಲಿ

ನಾಡೆಱ್ಱೆಯನ ಕುಮಾರಗೆನ್ನನು ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಣಯಿದಿ

ಕೂಡಿಸೆಲ್ಲೋ ಮಾನಿನಿಯೆ ನಿನ್ನನು

ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ನುಯೆಂಬ ದೈನ್ಯವ

ಹೋಡಿ ನಗುತ ಸುನಂದೆ ಬಂದಳು ನೃಪಸುತನ ಹೋರೆಗೆ ೪೨

ವರುಷವೆಂಟೊಂಬತ್ತು ಬಾಲಕಿ

ಹರೆಯವದು ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಜಾಣ್ಣೆಯ

ಸಿರಿಗೆ ನೂತನ ಬೆಸುಗೆಯಿಲ್ಲ ಸ್ವಯಂಚರಿತ್ತದಲಿ

ಇ ಪೆಳೆ (ಗ) ಏ ಷೆಳೆ(ಗ) ಇ ಇಪೆ(ಕ) ಇ ಸು(ಗ) ಇ ಸಿನೆಲೆ(ಗ)ಂ ನು ಅರಿ(ಗ)

ಸುರಥ ಭೂಪನ ಸತ್ಯಮಾರಿಗೆ

ದೊರೆದ ಗಾಂಭಿಯಾದಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ

ಸರಿಯದಾರ್ಪ ಸಹಜವೈ ಸಲೆ ರಾಜಸುತೆಯರಿಗೆ ೪೩

ಮುಗುಳುನಗೆ ಮೀನುಗಲ್ಲೇ ಬಾಗಿದ

ಮೋಗದೊಳುಂಗುಟದಿಂದ ಭೂಮಿಯ

ಮಿಗೆ ಬರೆಪತಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಿಯಂ ನಿಂದಿದ್ದು ಸುದತಿಯೋಳು
ಬಗಸೇಗಣ್ಣು ಲೈ ಬಂದ ಕಜ್ಜದ
ಬಗೆಯದಾವುದು ಪೇಳಿನಲು ಸೊಸೋ
ಮಗೆ ಮುಗಿದ ಕಮಲಗಳ ಸೇರಿಸಿ ನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು

ಉಳಿ

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣಿಜಯಾಧ್ಯಾಶೈಲದಿ
ಕರಮೆಸೆವೃತಿಪ್ಪುಗ್ರಮಂದಿರ
ದೆಱೆಯ ಬೇಚರನಪ್ಪಶನಿವೇಗನಿಗೆ ತತ್ತ್ವತ್ವಿ
ತರುಣೆ ವಿದ್ಯತತ್ತ್ವಭೇಗೆ ಜನಿಸಿದ
ವರ ತನುಚಿ ಸಂಧ್ಯಾವಳಿಯು ನಿ
ಮ್ಮಿರವ ಕಂಡೆಲರಂ ಬಿಗೊಡಲನು ಕೊಟ್ಟಳೆಂದುಸುರೆ

ಉಳಿ

ತರುಣೆಯನು ಪರಿಣಾಯ ಪುರಸ್ಕಾರ
ಹರುಷದಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಿಮೆನಲವ
ನೊರೆದನಾಕೆಯ ಪೆತ್ತವರು ವೋಲಿದೀಯದಂಗನೆಯ
ವರಿಸುವುದು ಸಜ್ಜನರ ಬಾಳ್ಳಿಗೆ
ಕೊರತೆಯಂದ ಸನತ್ತುಮಾರಗೆ
ಸರಸಿಜಾಯನೇತ್ತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಭೀತಿಯಲಿ

ಉಳಿ

ಮನದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಪ ಸವಿರಿಂ
ಜನನಿ ಪಿತರಗ್ಗಳಮೆ ತತ್ತ್ವಿ
ರನುಮತದೊಳಾವಾವ ಕಯಾಂವ ಮಾಳ್ಳಿದುಚತವಲ

ಎನಗೆ ಶ್ರಯಸಶಿ ಧಾರೆಯನು ನಾ
ನನುವ್ವೆಡ್ ಸುವೆನು ನೀವು ತರಲಹು
ದೆನುತೊಡಂಬಡಿಸಿದಳು ಪದಯುಗಕೆಜಗಿ ಪದ್ಯಮುಖಿ

ಇ೨

೧ ಸನತ್ಸುಮಾರಗೆ (ಖ) ೨ ಸು(ಗ) ೩ ಬರದು ಭೂಮಿಯ ಬರಸೆಗಂಗೋಳಿ(ಗ) ೪ ಗಂಗ(ಕ ಫ್) ೫
ನಗುತ(ಗ) ೬ ರಲಂ(ಖ) ೭ ಸನತ್ಸುರಗೆ(ಅ) ಸನತ್ಸುಮಾನರ(ಗ) ೮ ವಿಚರಿಂ(ಅ) ಸುಖರಿಂ(ಖ)
ಸರಿರಿ(ಗೆ) ೯ ದಿ (ಖ ಗ)

ವನದಿ ನೆಲಸಿದ ದೇವತಾವಳಿ
ಯನು ಭವನ ಜೊತ್ತಿಷ್ಟರನು ತ
ದ್ವನಿತೆ ಸಾಳ್ಳಿಯ ಮಾಡಿ ಗಳಿ ಪಿಕ ರವದ ವಾದ್ಯದಲಿ
ಚಿನುಗುವೆಳಿದುಂಬಿಗಳ ಸಲೆ ಶೋ
ಭನದಿ ಸಂಧಾವಳಿಯ ಭೂವರ
ತನಯನಿಗೆ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಂ ಮಾಡಿದಳು ರಮೇಷ್

ಇ೪

ಸುರನರೋರಗವಂದ್ಯ ಸುಮನಸ
ಶರಮದೇಭ ಮೃಗೇಂದ್ರ ರಾಜಿತ
ತೆರಕಣಾಂಬಿ ನಿವಾಸ ಪಾಶ್ಚಾಚಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ
ಚರಣಕಮಲಭ್ರಮರನಿಭ ಚೋ
ಮೃರಸ ಪೇಳ್ಳ ಸನತ್ಸುಮಾರನ
ವರಕಥಾ ವಿಸ್ತರಣದೊಳಗೇಳಾದವಾಶ್ವಸ

ಇ೯

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀ ತನುಜಮದದೂರ ಘಾತಿಯ

ಘಾತಿ ಕರ್ಮಾಣಂಪವಿ ಕುತಾರ ಏ

ನೂತ ಭವಾಂಭೋಜಂಡಾನಂದಕರ ಶೌರ

ಸಾತಿಶಯಸುಜಾಣ ಹಾರ

ಪ್ರಾತಿಹಾಯಾಷ್ಟ್ರಕ ವಿಹಾರ ಧ

ರಾತೆಳವ ಪಾಲಿಸು ವಿಜಯಾಚಿನ ಶ್ರಿಭುವನಾಧಾರ

ಸೂಚನೆ || ಕದನದಲಿ ಗೆಲ್ಲಶನಿವೇಗನ

ಯಿದಿರಿಗೈದಿದ ಚಂದ್ರವೇಗ ನೇ

ಮುದದಿ ಕೇಳ್ಣ ಪರಂಪರೆಯ ನೈಸ್ತ್ರೇ ದಿದನವನ ಪುರಕೆ

ಸುದತಿಯನು ಗಾಂಥವಣ ವೈವಾ

ಹದಕಿ ಕೈಗೊಂಡರಸ ಸಂತಸ

ದೊದವಿನಿಂದಿರಲತ್ತಲಿತ್ತಲು ವೃಗ್ರಮಂದಿರದ

ಕದನ ಕಕ್ಷಾಶನಶನಿವೇಗನು

ಮುದದಿ ವಿಹರಣ ಕಾರಣಾದಿ ತೆರ

ಇದ ಮಗನು ಬರಲಿಲ್ಲ ತಡವಾಯ್ತುಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ

೮

ಮಗನ ಕಾಣೆನಿದೇನೋ ಮನದಲಿ

ಮಿಗೆ ಮಣಿಕ ಪುಟ್ಟಿತದೆಯೆಂದವ

ನೋಗೆದ ಚಿಂತಾಭರದೊಳವಲೋಕನಿಯ ವಿದ್ಯವನು
ಅಗಲಿದಣಿಗನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯ
ಬಗೆಯನೀಡ್ವಿಸಿ ತಿರುರುಯೆಂದತ್ತಿ
ದುಗುಡದಿಂದುಉಂಬೇ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು “ಖ್ಯಾತಿ” ಚರ ಕುಲಜಾತೆ ೨

ಕಳುಹಿದವಲೋಕನಿಯ ವಿದ್ಯವು
ಚೆಲುವ ಪಾರಾವತದ ರೂಪಿಲಿ
ನಿಲದೆ ಬಂದಾ ವಜ್ರವೇಗನ ಮರಣದಿರವ ಔಂಗ್ರೇಂದು

ಒಪ್ಪೂ (ಖ) ಮಾ(ಗ) ಅ ಜನ(ಕ)ಇ ನು(ಅ ಖ) ಇ ಲೈ(ಕ) ಜಿ ಖೇ(ಕ) ಕ(ಗ) ಉ ಇ(ಗ)

ಫಳಿಲನದು ಮಗು “ಖ್ಯಾತಿ” ದಿ ಖೇಚರ
ವಿಳನ ಷಿತನಪ್ಪಶನಿವೇಗಗೆ
ತಿಳುಹೆ ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಸ್ವರ್ಗದೆದನು ಧರಾತಳದಿ ೩

ತಂದೆ ತಾಯೋಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸತಿ
ಬಂಧುಗಳು ಮೃತವಾಗೆ ತರಹರ
ದಿಂದ ಜೀವಿಸಬಹುದು ಪಡೆದಾತ್ಮಜರು ಬೆಳೆದಳಿಯೆ
ನಿಂದಿರಿವ ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಕುಂಡದಿ
ಬೆಂದು ಮತಿಗೆಟ್ಟಿರಡು ಕಂಗಳು
ಗುಂದಿದಂತಲ್ಲವೇ ತನುಜ “ನಳಿವೆಂದು” ಶೋಕಿಸಿದ ೪

ಕೇಳಿದ್ದೆ ಮತ್ತಿತ್ತ ವರ ಭೂ
 ಪಾಲಸುತನಿಗೆ ಖೇಚರಾಂಗನೆ
 ಪೇಳಲವಲೋಕಿನಿಯ ವಿದ್ಯಂ ಬಂದು ಪೋದುದನು
 ತೋಳ ಬಲುಹುಳ್ಳವನು ವಿಕ್ರಮ
 ದಾಳುತನದಲಿ ಸುಪ್ರಚಂಡನು
 ಕಾಳಿಗದಿ ಮಜ್ಜನಕಿದಿರಿಲ್ಲಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ

ಃ

ಅಸಮಬಲ ಮಜ್ಜನಕೀನದ್ದಿ ಅಂ
 ದೇಸೆವ ಪ್ರಜಳಿಯಮೆನಿಪ್ಪದೆ
 ನೊಳಿದಲಿ ಹೈ ದು ವಿದ್ಯವಿದ ಕೃಕೊಳ್ಳಿ ನೀವೆನಲು
 ನಸುನಗುತ್ತ ಖೇಚರ ವಿಹಗಗಳ
 ನೊಸೆದು ಕೊಲ್ಲುದು ಘನವೆಯೆಂದವ
 ನುಸುರೆ ಕೊಲ್ಲುದು ಘನವೆಯೆಂದವ
 ನುಸುರೆ ಬಲುಪಿಂದಿತ್ತಳಾ ಪ್ರಜಳಿ ವಿದ್ಯವನು

ಃ

ಅನಿತಜ್ಞಾಳಗಾ ಖೇಚರೇಂದ್ರನು
 ತನುಜ ಮರಣಕೆ ಪಿರಿದು ಶೋಕಿಸಿ
 ಕನಲಿ ಶಿಡಿಕಿಡಿ ಯೋಗೆಯ ರೌದ್ರಾಟೋಪದಲಿ ಸುತನ
 ಮುನಿದು ಕೊಂದ ನೇ ಶಾಕಿನೀ ಧಾ
 ಕನಿಯರಿಗೆ ಬಲಿಗೊಡುವೆನೀಕ್ಕಣ
 ವೆನುತ ತನ್ನಯ ಪುರವ ಹೋಱವಂಟವನು ನಡೆತಂದ

ಃ

ಇ ಜ್ಞೆಲ (ಅ ಖಿ ಘೋ) ಏ ನಳೆದಿಂಗೆ(ಕ ಖಿ ಘೋ) ನಳೆವಿಂಗೆ(ಗ್) ಇ ದ(ಅ ಖಿ) ಇ ದುಃ(ಕ ಗ್) ಇ
ಬಿಡಿಬಿಡಿ(ಅ) ವಿಡಿವಿಡಿ(ಖಿ) ಇ ವ(ಅ)

ಸಿಡಿಲ ನುಂಗುವ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದ
ಕಡಲ ದಾಂಟುವ ದಿಗ್ಗಜಾವಳಿ
ಯೋಡನೆ ಹೋರುವ ನಭದ ತಾರಾವಳಿಗಳನು ಮುಳಿದು
ಬೀಬ್ ದಿದು ನೆಲಕುದುರಿಸುವ ಸಾಹಸ
ವಿಡಿದ ಭಟಪರೋಡಗೂಡಿ ಶೀತರ
ರೋಡೆಯ ಚಾತುಬಣಲ ಪರೀವೃತನಾಗಿ ನಡೆತಂದ

೫

ವರ ಕೃಪಾಣ ಮುಸುಂಡಿ ಸೆಲ್ಲೆಹಳ
ಶ್ರಿಪರಿಫ್ರೆ ತೋಮರ ಲೊಡಿಗದೆ ಮು
ದ್ವಾರ ಖಿಡುಗ ಸಲೆ ಚಕ್ಕು ಸಬಳಂಗಳನು ಮಿಗೆ ತಳೆದು
ಧರಣಿ ಚೆಸಲಾದಂದವನೆ ಶೇ
ಚರ ಕಟಕ ನಡೆತಾಲು ಮಧ್ಯ ದಿ
ಬರುತಲೆದ್ವನ್ನಿ ವಜ್ರವೇಗ್ ನು ತನ್ನ ಮುನಿಸಿನಲ್ಲಿ

೬

ಮೊರೆವ ಭೇರೀನಾದ ತುರಗದ
ಶ್ರಿರಪುಟದ್ವನಿ ಗಜದ ಘಜಣನ್ನೇ
ಪರಿವ ರಥ ಚೀತಾಧ ಕರಿಭಟರಾಲ್ಲಿ ರಭಸಗಳು
ನೆರೆಸನಿಹದಲ್ಲಿಸೆವ್ ರಥನೂ
ವೃರದ ಭೂಪನ ಕಣಾದಲಿ ಕೇಳಿಸಿದುರುನಿನದ

೭೦

ರಣರಭಸವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತಲಾ

ಕ್ಷಣದೊಳ್ಳಿದ್ದ್ವಾ ಚಂದ್ರವೇಗ ನು

ಂಸೋಸಲೊಮ್ಮಿಗೆ ಶ್ರಿಣಯನಾದರು ಕಟ್ಟಿ ತಹನೆನುತ

ಮಣಿರಥವನೊಲಿದೇಣ್ಣ ಬಲ ತಿಂ

ಧಿಂ ಸಹಿತ ಬಂಂದಾ ವನದ ಪಿಂ

ದಣದೆಸೆಯೊಳವ ನಿಂದು ನೋಡಿದನುಭಯಸಮರವನು

೮೮

ನಲಿದು ಭೋಯೆಂದುಲಿವ ಚಾತು

ಬ್ರಾಲದ ಮಧ್ಯದೊಳಿಶನಿವೇಗನು

ಬಲು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಗಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರೆ ಕುಮಾರಕನು

೮ ಜ (ಖ) ೨ ಪರಿಗೆ(ಖಗ)ಇ ತಾಡಿ(ಅ) ಇ ಚಕ್ರ ಖಿಂಡಯ(ಖ) ಇ ದಿ(ಅ) ಇ ನಪಿತನು

ಮುಳಿಸಿನಲಿ(ಗ) ೨ ಗಜನದ ಫಟ್ಟನೆ(ಗ) ಇ ಹಿರಿದು ಹೆಚಿವಿದವಾಗ(ಖ) ಇ ದ್ವಾ(ಕ) ೧೦ ನು

ಶ್ರಿಣಯನಾದರು(ಖ) ೧೧ ದೆ(ಅ)

ಲಲನೆಯಿತ್ತು ವಿದ್ಯವಂ ನನೆ

ಯಲು ರಣೋಚಿತ ವಸ್ತುವಾಹನ

ಬಲವ ನೃಪ ಚಿಹ್ನಗಳ ನಿಮಿಂತಿದುದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ

೮೯

ಪ್ರೋಳಿವ ಭಂತ್ರಪತಾಕೆ ಚಾಮರ

ಗಳ ವಿಡಾಯದೊಳೆಣ್ಣ ಮಣಿಗಳೂ

“ಕಲಿತ್” ರಥವನು ಚಾಪಮಾಗ್ಣಣಗಳನು ಸಲೆ ಹಿಡಿದು

ಇಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲೊನಿಪ ಭಲದ

ಗ್ರಳಕೆಯಂ ಪರಬಲ ಸಮುದ್ರಕೆ

ಕಳಳಭವನಂದದಲ್ಲಿ ಮೋಗದೋಚೋದನು ನೃಪಸೂನು

೧೩

ಬಾಲತ “ರೋ ಣಿಯ ಮೇಲೆ ತಿಮಿರದ

ಪಾಳಿಯಂ ಮುಸುಕುವ ತೆಱದಿ ಭೂ

ಪಾಲತನುಜನ ಕಂಡು ಕವಿದಾ “ಶ್ಲಿ” ಚರ ಪಡೆ ನಲಿದು

ಅಲಿ ಕವಿವರೆದೆಗೆದು ಬಿಲ್ಲುಂ

ಕೋಲ ಸರಿಯಂ ಸುರಿಯೆ ಬಲು ಕಾ

ಗಾಣಲದನುಪಮವೈಷ್ಟಿ, ಗಿರಿಯೋ “ಲ್ಯೂ” ಉವ ತೆಱನಾಯ್ತು

೧೪

ಸುತ್ತುವಜ್ಞಿದಾದೆಸೆ “ಯೆ ರಿಪ್ಪೆ” ಬಲ

ಮತ್ತೆ ಶೌಯಾಟೋಪದಲಿ ಭೂ

ಪೋತ್ತಮನ ಸುಕುಮಾರಕಂ ಪ್ರಜಳಷ್ಟವರವಿದ್ಯೆ

ದತ್ತ ಚಾಪದ ಮೌವಿಣಿಯಂ ತೆಗೆ

ದತ್ತಲಾ ರವಕಮರಲೋಕದ

ಮತ್ತಗಾಮಿನಿಯರು ಹಿಡಿದರಹೊ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆ “ಗಳ್ಳೆ”

೧೫

ಪ್ರಳಿಯಾಲದ ರುದ್ರನಂದದ

ತಳಿದ ಶೌಯಾಟೋಪದಲಿ “ಶರ್ತ”

ಗೊಳಿಸಿ ಚಾಪಕೆ ನೃಪಸುತನು ಮುಳಿದೆಷ್ಟ್ಯ ಬಾಣಗಳು

ಖಿಳರ್ಷೆಸು ವ ಕ್ಕೆ ಕ್ಕೆ ಗಳನು ಖಿಂಡಿಸಿ
 ತೊಲಗದುರವಣಿಸಿದರ ತೋಳೆಂತ್ವದೆ
 ಗಳ್ಳಿ ನು ಕಡಿದವು ಶೌಯ್ಯವೆಂತೊ ಸನತ್ತುಮಾರಕನೆ ಗ್ಗ
 ಗ ಖಚಿತ (ಅ ಫ್) ಅ ರು(ಕ್) ಇ ಹೇ(ಕ್) ಇ ಭ್ರು(ಕ್) ಇ ಯೇರಿಸು(ಕ್) ಇ ಯನು (ಗ್) ಇ ಶರಣ(ಕ್) ಆ
 ಸೆ(ಗ ಫ್) ಇ ಳೆ(ಗ್) ಗ್ಗ ನುಡಿದಾ(ಖಿ)

ಹೇಳಲಳವೆ ಮಹೇಂದ್ರಸಿಂಹ ನ್ನು
 ಪಾಲಸುತನ ಪರಾಕ್ರಮವ ಮು
 ತ್ವಾಲಿ ಕಣ್ಣೀವಳ್ಳಿಗಱ್ಳಿದನಾ ಕೈಚೆಳಕ ತಾನೆಂತೊ
 ಕೊಲುಗಳು ಪಣ್ಣಿದಧಟ ಖಚರರ
 ತೋಳ ತಣ್ಣಿದವು ಕೆಲಬರೀದೇ ಗಳ
 ಶೀ ಶೀ ಸಿದವು ಶಿರಂಗಳನು ಕೆಡಹಿದವು ಷಟುಭಟರ ಗ್ಗ

ಹೇಳವಿಸಿ ಗಜ ಶುರಗ ರಥ್ ಗಳ
 ಬಾಳು ಸಬಳ ಮುಸುಂಡಿ ಧನುಗಳ
 ತಾಳಿ ಮುತ್ತಾ ಖಚರಪಡೆ ನೆಱ್ಣಿಯುಣಬಿ ಕೆವಿದೆಸೆಯ್ಯೆ
 ಹೇಳಲೇನಾ ಮಣಿರಥವು ಮಿಗೆ
 ಶೈಲೀ ದಂತಾಕಾಶದೊಳು ಶರ
 ಜಾಲ ಮುಸುಕಿರೆ ಮಗುಳಿ ಕಣಿಗಳ ಸುರಿದ ನೃಪಸೂನು ಗ್ಗ

ಕೆಡಹಿದನು ತುರಗಗಳ ತಲೆಗಳ
 ಕಡಿದನವ ರಾವುತರ ರಥಗಳ

ನೊಡೆಯಲೆಚ್ಚನು ರಥಿಕರೆದೆಯಲಿ ಕೀಲಿಸಿದ ಸರಳ
ಪ್ರೋಡವಿಗುರುತ್ತಿರು ದನು “ಗಜಂ” ಗಳ
ನಡೆಸಿದನು ಮಾಬ್ಬಲವನೆಪುರ
ದೆಡೆಗೆ ಮಾಡಿದನುತ್ತವೆವ ವೇತಾಳ ಸಂತತಿಗೆ

೧೯

ನೆರವಿ ನೆಱ್ಱೆ ಬಯಲಾಗೆ ಕಂಗಳೊ
ಇರಿ ಮ್ಹಾ ಸಗ್ರೋ ಮಿಸೆಗಳು ಕುಣೀಯಲು
ಕರಳಿ ರೌದ್ರಾಟೋಪದಿಂದಾಭ್ರಟಿಸಿ ಖೇಚರನು
ಕರದಿ ಧನು “ವಂ” ಪಿಡಿದು “ಸಲ್ಲೊ” ಕಿವಿ
ವರೆದೆಗೆದು ಬಾಣಗಳ ಹೂಡಲು
ಧರಣೆ ಕಂಪಿಸೆ ಸುರರು ಸೈಪೆಉಗಾಗೆ ಗಗನದಲಿ

೨೦

ಎಲಪ್ಪೊ ನೀನಾರೆನ್ನ ಮಗನಂ
ಮುಳಿದು ಕೊಂಡು “ದದ್ದಿಲ್ಲದೆಯು ಬರಿ
ಫಲದೊಳಿದಿರಾದ್ದೆ ಧುರಕೆಯಿನ್ನೇನುಗತಿ ನಿನಗೆ

ಒ ಗಳ (ಅ) ಅ ಡ(ಅ ಖಿ) ಇ ಲ(ಅ) ಇ ರಥತುಂಗ(ಕ) ಇ ಸಲೆಕವಿಯೆ(ಖಿ) ಇ ತೋರಿ(ಗ) ಇ
ಳ್ಳಿ(ಗ) ಉ(ಜಗಂ) (ಖಿ) ಇನೆಗೆ (ಗ) ಇಂ ವನು(ಗ) ಇಂ ತಾ(ಖಿ) ಇಂ ದ (ಅ ಕ ಖಿ ಘಿ)

ತಲೆಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವವ
ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ಪುಸಿಯೆನುತ ಶರ
ಗಳನು “ಬೀಯಾ ದ್ದೊ ಖೇಚರೇಂದ್ರನು ನೃಪನ ಸರಿಸದಲಿ

೨೧

ಮಾಡಿದಪರಾಧದಲಿ ಮಗ ಹೋ
 ಗಾಡಿದನು “ಕಾಯವನು” ನೀ ಪಡೆ
 “ಗೂಡಿ ಬವರಕೇ ಬಂದು ವೆಫ್ಫಾಕೆ ತನುವ ನೀಗರಿರು
 ಬೇಡ ಸಱ್ಣಿದೆ ಹೋಗು ಹೋಗದ
 ನಾಡಲೇನ್ ನ್ನಾಯ ಶರಂಗಳ
 ನೋಡು ನೋಡೆಂದೆಚ್ಚು ”ರಥ ವಾಜಿಗಳ ಕೆಡಹಿದನ್” ೨೨

ಭಲರೆ ಸಾಹಸಿ ಯ್ಯಾ ಹುಡೊ ಮನುಜರ
 ಬಲಕೆ ಬಲ್ಲಿದ್ದೆ[ನೆನಿಸ್] ಖೇಚರ
 ರಳೆವಿಯಱೆಯದೆ ಕೆಣಕಿ ಕೆಟ್ಟ ನಿರಫ್ಫಾದಲಿ ನಿನ್ನ
 ತಲೆಗೆಯಿದೆ ಹೋಣಕಾಣ ಸರಳೆನು
 ತುಲಿದು ಗಚ್ಚಿಸುತ್ತೊಂದು ಭಾಣವ
 ಘಳಿಲನೆಚ್ಚನು ನೃಪನ ಭತ್ತದ ಕಾವು ಖಿಂಡಿಸಿತು ೨೩

ಧರೆಯೊಳಗಳ ಮೃಗೀಂದ್ರಶಿಶುಗಂ
 ಬರದಿ ಚರಿಪ ಬ “ಲಾಕ ಪಕ್ಕಿಯು”
 ಸರಿಯಹುದೆ ನೀ ಖಚರನಾದೊಡೆ ಖಚರರಲಿ ಸೆಣಸು
 ಧುರವು ತಾ ಕೈಕೊಳ್ಳಿದನೊಳು
 ಬಱ್ಣದೆ ಸಾಯಲುಬೇಡ ಹೋಗೆಂ
 ದರಸನೆ “ಚ್ಚಡೆ” ಸ್ತುಂದನಂ ಪ್ರದಿಯಾಯ್ಯು ಖಿಳಿತನ ೨೪

ಪದಿರಥವ ವಿದ್ಯಗಳು ನಿಮಿಂತ
 ಲಡರ ಮತ್ತೆವನೊಗೆದ ಕೋಪದಿ
 ಕೆಡಿಗೆದಱ್ಣ ಕೆಣ್ಣಗಳು ಪುಬ್ಬಾಗ ಓಳಣಿದು ಗಂಟಿಕ್ಕು ಓ
 ನಡುಗ ತನಮಿಸಿಗಳು ಕುಣಿಯಲು
 ಕಡುಮು ಓಳಿದು ಓ ಸರಳಿಗಳ ಸೋನೆಯ
 ನೆಡವಿಡದೆ ಸುರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಲಮರರವನಿಪಗೆ

೨೫

ರ ಬಣದೆ (ಗ) ಇ ಮಂಯನು ಮುನಿದು(ಖ) ಇ ನೋಡಿ ಭವದಕೆ(ಖ) ಇ ದರೆಕೆ(ಗ) ಇ(ಕೆಡಹಿದ)
 ರಥದ ವಾಚಿಗಳಾ(ಖ) ಇ ನೀನ(ಅ ಕ ಗ ಘ) ಇ ದನು(ಅ ಕ ಗ ಘ) ದೆನಿಸಿ(ಖ) ಅ
 ಲಾಹಕವಿಹಗಂ(ಖ) ಇ ಚ್ಚನು(ಕ) ಚ್ಚಂ(ಗ) ಇಂ ಳಣಗಂ(ಗ) ಇಂ ಗಿದ (ಅ ಖ)

ಪದಿರಥವ ಓಜೋಡಿಸದೆ ಒಲ ಶೈರಿ
 ದೊಡಪುತದೆ ನಿನ್ನಯ ಮನೋರಥ
 ಕೆಡಪುತದೆ ತವಸತಿಯ ಮುಖಿರಥಕೆಸೆವ ಗಾಲಿಗಳು
 ತೊಡು ಶರವ ಕಾಮುಕಕೆ ನಾನಿ
 ಕೃದಿಯ ಮಾಳ್ಳಿನು ನೋಡೆನುತ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಡುತ ನೃಪನೆಚ್ಚನು ಶರಾಶನ ಖಿಂಡಿಸಿತು ಕೂಡೆ

೨೬

ಬಿಲ್ಲಿನಿಂಕ್ಕುಡಿ ಗೆಯ್ದಿನೆಂಬ ಮ
 ದೊಲ್ಲಸಾಹಂಕಾರವನು ಕಳಿ

“ನಿಲ್ಲಿದೀಗೆ ಪಲಾಯನದಿ ಬದುಕುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಕಣ

ಕೊಲ್ಲಬಾರದುಯೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರದ

ಬಲ್ಲವಿಕೆಗಾಹವಕೆ ಕಾಲವಿ

ದಲ್ಲ ಕಾಲನ ಪುರಕೆ ಕಳುಪುವೆನೆಂದು ಗದೆವಿಡಿದ

೨೨

ಗದೆಯ ತಿರುಹಿಡ ಗಗನ “ಮಂ” ಡಲ

ಪುದುಗಿ ತಿರುಗಿದು ತಾರಕಾವಳಿ

ಯುದುರಿದವು ರವಿ ಶಶಿ ರಾಘಂಗಳು ವೀರಿತಪ್ಪಿದವು

ಅದಿರಿದವು ರವಿ ಶಶಿ ರಘಂಗಳು ವೀರಿತಪ್ಪಿದವು

ಅದಿರಿತಿಳಿ ಖೇಚರನು ಭೂವರ

ನಿದಿರಿಗಟ್ಟನು ರೌದ್ರ ದಲ್ಲಿ ಬೇ

ಗದ “ಲೀಲಂಭಿಸಿ ತಪ್ಪಿ ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ನರನಾಥ

೨೩

ಎಲವ್ರೋ ಖೇತರ ಭೂಚರರ ಕೈ

ಚಳಕದಂದ್ದೆ ವ ನೋಡು ನಾಕದ

ಲಲನೆಯರ ಬಳಿಗ್ಯದಿಸುವುವು ಮದೀಯ ಬಾಣತತ್ತ

ಪಲವು ನೆನಹಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ನೆಱೆ ಹಂ

ಬಲಿಸು ಪರಮಾತ್ಮಕನ ನೀನೆಂ

ದಲಗಿನಂ “ಚ್ಯಾಕ್ ಕಡಿದನು ಖೇತನರ ಶಿರವ

೨೪

ಸುರಥನಾತ್ಮಜಿ ಸಂತವಿಸಿದಳು

“ಭರದ್” ಪೂಮಳಿಗಳಿದರಮರರು

ವರ ಮನೋತ್ಸವವಾಯ್ತಲ್ಯ ಕೇಳ್ಣ ಚಂದ್ರವೇಗನಿಗೆ

ಇ ನಿಮಿಷಿದೆ (ಖ) ಏ ಬ(ಅ ಖ) ಜ(ಗ) ಇ ಕ್ಕಡಿ(ಗ) ಇ ದಿಲ್ಲಿಹ(ಖ)ಜಕುಂ(ಕ ಖ ಫ)
ಹದಿಂ(ಖ) ಉ ಲಿವ(ಕ) ಅ ಗ(ಖ) ಇ ಬಿಂದೆ(ಗ) ಇಂ ಪರಪಿ(ಖ)

ಅರರೆ ಹಿಭಾಪುರೋಯೆನುತ್ತ ಹಿಭಾತಳ್ಳ
ನೆರವಿ ನೆಚ್ಚು ನೆಲಿದಾಡಿ ಪಾಡಲು
ನರಪತಿಯಸುತ್ತ ಹೀತರನ ಶಿರ್ಹಿ ಗಡಿದನಾಕ್ಷಣ ದಿ
ಇಂ

ಎಮ್ಮೊಡೆಯನನು ಕೊಂ ದೆಂಜೆನೆಂಬಾ
ಹಮ್ಮೈಕೆಯ ಬಿಡು ಬಣಗು ಮಾನವ
ನಮ್ಮ ಕೈಯಂ ನೋಡು ನೋಡೆಂದನುತ್ತ ತ ತ್ತೈನೇ
ತಮ್ಮಿರವ ತಾವಣಿಯದರಸನ
ನೆಮ್ಮೈ ಕವಿದೆಸಲಾಗಲೆಣ್ಣಿ ಸೇ
ಯಂ ಮಣಸಲು ಸನತ್ತಮಾರಗೆ ಸರಳ ಸರಿಯಂದ
ಇಂ

ಮೊದಲೆ ಬಂದೆನ್ನೊಡನೆ ನೆಚ್ಚು ಕಾ
ದಿದರಿಗಿತ್ತನು ಸ್ವಗಣಾಕೆದ
ಸುದತಿಯರ ಸಂಗವನು ನಿವದನಣಾದು ಸುರಪುರದ
ವಧುಗಳಂ ಸಲೆ ಬಯಸಿ ಬಂದೀ
ಕದನ ಮಾಳ್ಳಿದು ಲೇಸು ನಿಮ್ಮಯ

ಸರಳ ಸರಿಯೋ ಬಾಣ ವೃಷ್ಣಿಯೋ
 ಶರದ ಪರುಷವೋ ಕೊಗ್ಗಣೆಯ ಮಳೆ
 ಯಿರವೋ ಸಾಯಕದಚ್ಚಸೋನೆಯೋ ಮಾಗ್ಗಣಾವಾಳಿಯ
 ಸುರಿವ ಧಾರಾಸಾರವೋಯೆನೆ
 ಧರೆಯ ದಿಗ್ಗಿಸೆ ಮಜ್ಜಸಲಾನ್ವಪ
 ವೀರ್ಕುಮಾರಕ ಕತೆದನಂಬನು ಸಮರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

೩೩

ಕೊಱಿದನ್ನೈ ಕೊಬ್ಬಿದರ ತಲೆಗಳ
 ನಿಱಿದನ್ನೈ ಮಾಮ್ಮಲೆ ರ್ಂತ್ರೀ ರೆಡೆಗಳ
 ತಣಿದನ್ನೈ ತವೆ ಸೆನಸಿದರ ಕೈಕಾಲ್ಲಳನು ಕರುಳ
 ಪಣಿದನ್ನೈ ಪೌರುಷರ ಜಾವ್ವರ
 ಜಣಿದನ್ನೈ ಮಣಿದವರ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಮಣಿದನ್ನೈ ನೃಪಕುವರ ಸಂಗರರಂಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

೩೪

೮ ಪೂತುರೆ (ಗ) ೯ ಭೂಪವ(ಖಿ) ೧೦ ತಲೆ(ಖಿ) ೧೧ ವೆ(ಗ) ೧೨ ಡೆ(ಅ ಕ ಫ್ರ) ೧೩ ಘೆಮಿಂ(ಗ) ೧೪ ಕೈಯಾಂಡು(ಗ) ೧೫ ತ್ವಾಖಿ(ಗ) ೧೬ ರನ(ಖಿ) ೧೭ ವ(ಖಿ)

ಕಡಿದ ತಲೆ ಬಿದ್ದಾಲುತಿದ್ದುವು
 ನಡೆದು ಮುಂಡಗಳಿಸೆವುತಿದ್ದುವು
 ಪೊಡವಿಯೋಳು ಸೈಗೆಡವುತಿದ್ದುವು ಕರಿಗಲಶ್ವಗಳು

ಪೊಡೆದು ರಥ ಕೆಲ ಸಿಡಿವೃತ್ತಿದ್ಯುಮ್ಮಾವು
ಮೃಡನ ಪಡೆ ಕುಣೀದಾಡುತ್ತಿದ್ಯುಮ್ಮಾವು
ಕಡು ಭಯಂಕರ “ಮಾಯ್ಯು” ನೃಪಸುತ ಮಾಳ್ಳ ಸಂಗ್ರಹ

೩೫

“ಕೇರಳುವರಸನ ಬಾಣಹತಿಯಿಂ
ದುರುಳುವರ ಕಡಿಬಂಡ ರುಧಿರದಿ
ಹೊರಳುವರ ಬಲುಫಾಯದುರವೈಣೆಯಡಸಿನೆಲಕೊಱಗಿ
ನರಳುವರ ಭಯದಿಂದ ಕೆಲಕುಱ್ಱು
“ತೇ” ರಳುವರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಥದಿ
ಮರಳುವರ “ತಿಂಥ್ರೋಣೆಯೊಳೊಪ್ಪಿತ್ತಾ ಸಮರ ಭೂಮಿ

೩೬

ಜವನ ಭೋಜನಶಾಲೆಯೋ ಬಾಯ್
ಸವಿವುಣುವ ವೇತಾಳ ಶಾಕಿನಿ
ನಿವಹಕೆಕ್ಕುವ ಬಾಣಸದ ಮನೆಯೋ “ಕುಣೀದು ಕುಣೀದು
ತವೆ ದಣೀದು ಪಾಡುವ ಮರುಳ್ಳಳು
ಕೆವಿದು ಕೂಗುವ ಭೂತ ತತ್ತಿಗು
ತ್ಸ್ವವದ ತಾವನಿಸಿತ್ತು ನೃಪ ಯೇಚರ ಸಮರಭೂಮಿ

೩೭

ಕೆಲರು ಕಟಕ ವಿಮುಕ್ತರಾದರು
ಕೆಲರು ಕಟಕಾರೂಢರಾದರು
ಕೆಲರು ಕಟಕಾದ್ಯಬೀಲಭೂಷಣವಾಂತರಾಹವದಿ
ಕೆಲರು ಹರಿಗಳ ಪೋಲ್ಲುರಾಕ್ಷಣ

ಕೆಲರು ಹರಿಪುರದತ್ತ ಸರಿದರು

ಕೆಲರು ಹರಿಸುತ್ತ ಕೇತುವಿಂಗನೆಯಾದರೇನರಸ

೩೭

ದುರಳಿ ಖೀಚರಸೇನೆಯನು ಸಂ

ಹರಿಸಿ ರಥ ಖಡ್ಗಾದಿಗಳು ಮಾ

ತ್ತರಸನೊಂಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುವಿದ್ಯಕ್ಕೆ

ಗ ವಾಯ್ತು (ಬಿ) ಮಾಯಿತು (ಗ) ಅ ತೆ(ಬಿ) ಇ ಣೆಯಡಸೆ(ಗ) ಇಕ್ಕೆ(ಗ) ಇ ತಿಂತಿ(ಕ) ತಂಡಿ(ಗ) ಉ
ಕುಣೆ(ಅ ಇ ಗ ಫ್ರ) ಒ ಗೆದಿ(ಬಿ)

ವರ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಭುಜದಿಂ

ವರಿಸಿ ತಳಿವ್ಯಾನೆಗೆಯ್ದ ನೃಪಸುತ್ತ

ನಿರಲು ಬಂದನು ಚಂದ್ರವೇಗೊನ್ನು ನೋಳ್ಳ ರಾಗದಲ್ಲಿ

೩೯

ಇದಿರೆವಂದಾ ಚಂದ್ರವೇಗನ

ವದನ ವನು ಕಂಡಾ ಕುಮಾರಕ

ಮುದದೊಳಭ್ಯಾತ್ಥನ ವಿಧಿಯಂದಿರಲು ಮಮತೆಯಲಿ

ಕದನವಿಕ್ರಿಮನಹುದೊ ಭಾಪೆನು

ತೊದವಿದತ್ತಿವಿನಯದಲಿ ತೆಗೆದ

ಶ್ವಿದನು ಚೆಲ್ಲ ಸನತ್ತಮಾರನ ಕೋಮಲಾಂಗವನು

೪೦

ಎಲೆ ಪುರುಷ ನೀನಾವ ದೇಶದ

ಯಿಳಿಯನಾಥನ ಸೂನ್ ಪೇಳಿನ
 ಲೊಲಿದು ತನ್ನಯ ಪುರವ ಹಿತ್ತ ಮಾತೃಗಳ ಪರಿವಿಡಿಯ
 ತಿಳುಹಿ ನೃಪಸುತ್ತ ಕೇಳ್ಣನವನಂತೆ
 ಲೊಲಿದು ನಿಮ್ಮಯ ನಗರವಾವುದು
 ಬಲಸಹಿತೆಲಿನ್ನಾಗೆ ವದಿಕ್ಷಿಗೆ ಗಮನ ನಿಮಗೆಂದ

೪೮

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣೇಳುವೆನು ರಥನೂ
 ಪುರವೆಸರನಾದಿಯೊಳು ಪಡೆದುಉಂ
 ಮೆಉವೆ ಮೋಹನ ಚಕ್ರವಾಲದ ಪುರದಿ ಸಲೆ ಬಾಳ್ಜ್ಞ
 ಧರಣೆಯಧಿಪತಿ ಚಂದ್ರಯಶನವ
 ನೊರಸಿ ವಿದ್ಯಾದ್ವೇಗೆಯವರೀ
 ವರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದ ತನುಜರಿಭ್ರಂ ನಾವಲಾಯಂದೊ
 ಹಿರಿಯ ಸುತನಾಂ ಚಂದ್ರವೇಗನು
 ಕೀಳುಯ ಕು ವೀಪೀರನು ಭಾನುವೇಗನು
 ವರ ವಿಭವದಿಂದರಲು ಮತ್ತಿತನೊಂದು ದಿವಸದಲಿ
 ದೊರೆದ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿಯೆನಗೊಲಿ
 ದರಸು ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಸಂಶ್ರೂತಿ
 ದೊರೆದು ಗುಣಾರಮುನಿಯಪಕ್ಷದಿ ದೀಕ್ಷೆಯನು ತಾಂ ಭ್ರಂ ಇವಿ

ನ ನ (ಖ) ಏ ಮಂ(ಖ) ಇ ಮಿಯಹುದು(ಗ) ಇ ಖೇಚರಾಧಿಪನು(ಖ) ಇ ಸುತನು(ಖ) ಉ ಖೇಚ
 ರೇಂದ್ರನ(ಖ) ಉ ವಿನ್ನಾ(ಅ) ಲಿತ್ತಾ(ಖ) ಉ ಪುತ್ತುವರ್ಣರೆಗೆ(ಖ) ಎ ಗ್ರಾಮದಲಿ(ಖ) ಱಂ ಗ(ಗ) ಱಂ
 ನಾವಕೇಳಿಂದ (ಖ) ಱಂ ಮಾ(ಖ) ಱಂ ದೊರೆ(ಅಫ್) ದರೆದು(ಖ) ಱಂ ಪೇ(ಖ)

ಸ್ವರ್ನ ಶರಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ಮದಮ
 ತ್ಸರಗಳನು ನೆಚ್ಚು ತುಳಿದು ತತ್ತ್ವದ
 ಪರಿವಿಡಿಯ ತಾಂ ತಿಳಿದು ಪರಮಾತ್ಮಕನ ನೆಲೆಯಣಿದು
 ವರ ತಪೋಮಾರ್ಗದಲಿ ವಿಹರಿಸಿ
 ದುರುಳ ಕೆ ಮಾಃ ಷ್ವ ಕೆ ವ ಕ್ರ ಮದಲಿ
 ಪರಿಹರಿಸಿ *ಸಮ್ಮೇಧಗಿರಿಯಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆದಿದನು

ಉಳ

ಶಿತನನುಚ್ಛೇದೀಳಾನು ನನ್ನಿ
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಲಿಪೆನರಸ ಕೇಳಿಂ
 ದತಿ ರಣೋತ್ಸವ ರಭಸ ಕೇಳಿಸಿತೆನ್ನ ಶ್ರವಣದಲಿ
 ವೀತಳ ಜರರೋ ನರರೋಯಿಯು
 ನ್ನತ ಧುರವ ನಾಂ ನೋಳ್ಳಿನೆಂಬಬಿ
 ಮತದಿ ನಡೆತಂದಾನು ಕಂಡೆನು ನಿನ್ನ ಶೌಯ್ಕವನು

ಉಳ

ಕಮಲವಿಲ್ಲದ ಸರಸಿ ನೆರೆ ಚಂ
 ದ್ರವನು ಬೆಳಗದ ರಾತ್ರಿ ವಿದ್ಯಾ
 ಸುಮುಖಿನಲ್ಲದ ವಿಪ್ರ ಬಾಲಕೋರಲ್ಲದನ ಬಾಳ್ಳೀ
 ವಿಮಲ ಬೋಧಾ ರಹಿತ ಗುರುವಿ
 ಕ್ರಮದ ಬೆಸುಗೆಯ ಪಡೆಯದಾ ಭೂ
 ರಮಣರೇಕೆಂದೆನುತ ನಲಿದಪ್ಪಿದನು ನೃಪಸುತನ್

ಉಳ

ಸುರ ನರೋರಗರೋಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಧುರಗಲಿಗಳನು ಬಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಯ
 “ ಪರಿಯೊ ಕದನೋದ್ದಂಡರನು ನಾ ಕಾಣೆ ನೀನೆನ್ನ
 ಪ್ರರಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹಿಪ್ತಿಯೋ
 ಶೋರೆಯಲವ ಮನದಂದು ಮಾನಿನಿ
 ಯರು ಸಹಿತಲಾ ಚಂದ್ರವೇಗನ ನೊ ಗರಿಗೃದಿದನು

ಳಳ

ಗ ದಂ (ಬಿ) ಏ ಕಮ್ಮಾಗಳೆಂಟ(ಬಿ) ಇ ಮಾಂ(ಅ) ಇ ವಜ್ರ(ಅ ಫ್ರ) ಇ ನನ್ನಯ(ಅ ಬಿ ಫ್ರ) ಉ ತತ
 ಚರರೋ ನರರೋ ಯಾವು(ಅ) ತತ ಚರರೋ ನರರೋ ಯಾಯು (ಕ ಫ್ರ) ಉ ನೆಱು(ಅ ಫ್ರ) ಅ
 ನಿಲ್ಲದರಬಾಳಿ(ಗ) ಇ ನೃಪ(ಅ ಕ ಗ ಫ್ರ) ಗಂ ಹಾಯ(ಬಿ) ಗಂ ಮಮತೆ(ಬಿ) ಗಂ ದನು(ಬಿ)
 * ‘ಸಮ್ಮೇದಗಿರಿ’ ಯು ಬಿಹಾರ ಪಾಂತದ ಹಜಾರಿಬಾಗ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ‘ಪಾಶ್ಚಾನಾಥ
 ಬೆಟ್ಟೆ’ ವೆಂದೂ ಕರೆಯುವರು.

ಸರಸ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಯದಲ್ಲಿ
 ಭರತ ವಿಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಾಲ
 ಚರಿತದಲ್ಲಿ ಚದುರಿಕೆಯೋಳಿವಗೋರೋಯಾರು ಶ್ರಿಭುವನದಿ
 ವರ ಕುಮಾರಿಯರುಗಳನೂವ್ಯಾರ
 ಭರದೋಳಿತಂಗಿಷಿಷೆಂದಾ
 ಧರಣೆಯಾಳುವ ಚಂದ್ರವೇಗನು ನೆನೆದನೆದೆಯೋಳಗೆ

ಳಳ

ಸುರನರೋರಗವಂಡ್ಯ ಸುಮನಸ
 ಶರಮದೇಭ ಮೃಗೇಂದ್ರ ರಾಜಿತೆ

ತೆರಕ್ಕಾಂಬಿನಿವಾಸ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ

ಚರನಕಮಲ ಭ್ರಮರ ನಿಭ ಚೋ

ಮೃರಸ ಪೇಳ್ಳ ಸನತ್ಯಮಾರನ

ವರ ಕಥಾವಿಸ್ತರಣದೊಳಗೆಂಟಾದವಾಶ್ವನೆ

೪೯